

ARTSEN VOOR INDIË.

Naar aanleiding van het artikel van dr. KITS VAN WAVEREN in het *N.T.v.G.* No. 48 en het op de bijeenkomst in Amsterdam over de artsenpositie in Indië medegedeelde, is bij een groep semi-artsen in Leiden het volgende naar voren gekomen. Door het Bestuur van de Medische Faculteit der Leidse Studenten is hierover geschreven naar de Mij. tot Bevordering der Geneeskunst met het verzoek de quaestie (hier nader uiteen te zetten) in de M.C.C. te willen bespreken. Daar het vraagstuk voor velen van belang is, meent het Bestuur er goed aan te doen dit onder aller aandacht te brengen.

Voorgesteld is: De afgestudeerde dienstplichtige artsen vrij te laten in de keuze in D.V.G.-verband (b.v. voor tenminste 2 à 3 jaar) dan wel in militair verband naar Indië te gaan.

Dit voorstel is gedaan op grond van de volgende overwegingen:

A. Ten aanzien van het medische werk in Indië:

1. In Nederland onmisbare artsen zijn vrijgesteld van dienst in militair verband. Zijn zij, die zich vrijwillig voor uitzending naar Indië in D.V.G.-verband voor een tijd van tenminste 2—3 jaar opgeven, niet even onmisbaar in Indië, als hun collegae in Nederland? Men zou zelfs kunnen zeggen, dat zij onmisbaarder zijn, daar het artsentekort vooral voor de bevolking veel schrijnender is dan hier in Nederland.

2. Uit het artikel van dr. KITS VAN WAVEREN is wel gebleken, dat een groot aantal artsen, in D.V.G.-verband werkzaam, op korte termijn nodig is en dat het bij de aanmelding hiervoor, om verschillende redenen, niet stormloopt.

3. Eventueel zou men de minimumtijd van uitzending in D.V.G.-verband op 3 jaar kunnen stellen, daar het immers duidelijk is, dat de nuttigheid van de in Indië werkzame arts stijgt met het aantal jaren dienst (en dit voor de met idealen derwaarts trekkende arts zeer zeker geen bezwaar zal zijn) en opdat de regeling niet misbruikt zou kunnen worden voor ontduiking van de militaire dienst.

B. Ten aanzien van de belangen der uit te zenden artsen:

1. Er is een gedeelte der bijna en pas afgestudeerde artsen, dat zeer verlangend is zo spoedig mogelijk naar Indië te gaan, om daar mede te helpen aan de opbouw van een goede gezondheidsdienst van de bevolking, en om daar ook eventueel een blijvende werkkring te vinden.

2. Voor deze artsen, die hun toekomst in Indië zoeken en bereid zijn de moeilijkheden aldaar te aanvaarden, worden deze niet nogmaals verzwaard door een gezinscheiding van ongeveer 2 jaar, tengevolge van de militaire dienst, alvorens zij zich in Indië vestigen.

Met deze regeling zou men ongetwijfeld bereiken, dat *in korte tijd* een aantal D.V.G.-artsen naar Indië kan worden gezonden. De M.G.D., die, gezien de middelen waarover zij beschikt om in haar artsenbehoefte te voorzien, op dit moment stellig minder dringend behoefte heeft aan medici dan de D.V.G., zal in de krachten die zij op deze wijze verliest (overigens een beperkt aantal) *over enige tijd* ongetwijfeld kunnen voorzien.

Medische Faculteit der Leidse Studenten

S. GRATAMA, praeses

voor dezen C. MONT

Leiden, 22 December 1947

WETTELIJKE VERPLICHTING TOT INENTING

Op de vergadering van de Afdeling Arnhem en Omstreken van de Nederlandsche Maatschappij t. b. d. Geneeskunst van 17 October is door collega dr. G. BAKKER mededeling gedaan van de polemiek tussen prof. dr. J. J. VAN LOGHEM, voorzitter en beherend redacteur van het *Ned. Tijdschrift v. Geneeskunde*, en hem, naar aanleiding van een opmerking van prof. VAN LOGHEM in bedoeld tijdschrift van 28 Juni l.l. over de pokkenvaccinatie.

De vergadering, als lezers van bovengenoemd tijdschrift, kennis genomen hebbende van de uiteenzetting van collega BAKKER en na voorlezing door dezen van de tussen prof. VAN LOGHEM en hem gevoerde correspondentie, is van mening dat